

Nr 95/2018

med andra ord

ISSN 1104-4462

Redaktör:

Viktoria Jäderling

Redaktionsråd:

Alva Dahl, Daniel Gustafsson

Elin Svahn, John Swedenmark

Prenumeration (4 nr)

inom Sverige:

privatpersoner 150 kr/år,

företag 225 kr/år

BG: 992-1578 (oc)

Lösnummer: 40 kr

För utrikespriser se

www.oversattarcentrum.se

Nästa nummer

kommer i september 2018

Sista manusdag: 1 augusti

Med andra ord

är medlemstidskrift för

Översättarcentrum

Södermannagatan 38

116 40 Stockholm

Tel: 08-556 048 40

mao@oversattarcentrum.se

www.oversattarcentrum.se

MAO är sedan 2017 beviljad

produktionsstöd från Kulturrådet.

Det går ett tvärdrag av motstridiga idéer genom nummer 95.

Å ena sidan är det självfallet nyttigt med översättarutbildningar (intervju med Annakarin Thorburn på sida 4), dessa lär studenter att tillsammans ventilera lösningar på översättningsproblem, "bygga upp en nyfiken inställning till kollegans val" och i längden kanske även betrakta översättningskritik på ett mer avslappnat, konstruktivt vis. Det kan väl omöjligt vara något fel i det?

Å andra sidan, blir risken större för styrning, för ängslig konsensus och trendbildning när akademiska program och kursledare blandar sig i ett konstnärligt utövande? Peter Handberg drar helt andra slutsatser än Thorburn i sin artikel om civilisationskritikern och motvallsfiguren Thoreau. Vid Walden Pond, dit Handberg åkte när han översatte Thoreaus dagböcker, fick han misstänksamma frågor om översättningsmetod och konstnärlig skola, då han varken gått kurser i kreativt skrivande eller översättning.

Där Thorburn ser en positiv kollektivism i skivlar- och översättarskolor, ser Handberg Thoreau – och möjligen också sig själv, eller om han bara parafrazerar källtextens Thoreau – som en motkraft till "den prosa som genereras av dagens skrivarkurser och förlagens politisk-moraliska agenda, som ofta är likriktad till kvävning". Egenart skapar man i ensamhet, i kamp med sig själv.

Färgen på MAO:s nya omslag heter [papper]. Är det manne kejsarens nya kläder? Kalla det hellre transparens. Egentligen skulle detta premiäromslag gått i kraftig rödrosa, på formgivningsgesäftspråk kallad Pantone Strong Red, en färg jag varit oerhört förtjust i och till och med drömt om på nätterna. Men efter att ha sett ett provtryck på färgen kunde jag inte för mitt liv förmå mig att skicka iväg den till MAO:s läsare. Istället för varm, elegant och giftig såg den ut som en slatt pissljuden rosé. Bra mycket mer kväljande än vad som framröstats till världens fulaste färg: Pantone 448, eller *opaque couché* som den kallas, vars kompakt grönbruna nyans enligt psykologer världen över förknippas med smuts och död. Jag dagdrömmer om opaque couché. Jag kan inte sluta fundera på olika översättningar av opaque couché. Hur översätter man smuts och död? Hur översätter man en separation, en depressiv känsla, en färg? Viola Bao vet iallafall väldigt mycket om blått, och öppnar dörren till verkstaden där hon har översatt Maggie Nelsons lyriska essä *Bluets*. (Was I too blue for you. Was I too blue.)

VIKTORIA JÄDERLING